

Jasmin Daamen

De VVE-borrel

Zo'n dertig mensen hebben zich verzameld in de binnentuin. Rondom het grote stenen terras in het midden zijn hoeken gemaakt met veel groen en nu in het voorjaar staat de tuin vol met kleurige bloemen. Er staan bankjes voor een tête-à-tête verspreid door de tuin en een aangenaam geroezemoes stijgt op. "De o zo gezellige jaarlijkse VVE-borrel," had mijn nieuwe buurvrouw Barbara mij al gewaarschuwd.

Een week woon ik hier nu en behalve met Barbara heb ik nog met niemand echt kennis gemaakt. Ik ben wel een paar mensen tegengekomen in de gang en bij de voordeur, maar blijkbaar is het hier niet de gewoonte om elkaar even de hand te schudden of een praatje te maken als je nieuw bent. Dus dat moet vandaag dan maar gebeuren.

Ik sta bij de dranktafel wat te frunniken aan de koorden van mijn rode jurk en te wiebelen op mijn hakken. Van beide heb ik spijt: bijna iedereen loopt in een spijkerbroek op sneakers en een enkeling is zelfs op zijn sloffen gekomen of heeft gewoon een joggingbroek aan. Op de dranktafel staat vooral wijn en een enkele fles spa rood. Ik aarzel. Misschien moet ik maar beginnen met een Spaatje.

'Jij bent vast de nieuwe bewoonster van 15E', klinkt een hoge wat harde stem achter me. Ik draai me om en kijk in het gezicht van een lange vrouw met bijna zwart, kort krullend haar en opvallend lichtbruine ogen. Weinig make-up, wit bloesje, en ook zij in spijkerbroek en op sneakers. Vanuit een open tas aan haar schouder kijkt een kleine chihuahua nieuwsgierig mee.

'Welkom in de gezelligste VVE van Rotterdam. Karin.'

Ze steekt haar hand naar me uit.

'Dank je! Jacqueline.' Ik schud haar uitgestoken hand.

'Witte wijn?' Nog voor ik kan antwoorden, duwt ze me al een glas in mijn hand. 'Proost! Ik wens je meer woongeluk hier dan ik tot nu toe heb.'

'Dat klinkt niet heel erg bemoedigend', zeg ik en laat het hondje aan mijn handen ruiken. Het beestje begint onmiddellijk te likken aan mijn vingers en ik laat het toe, wil Karin niet gelijk tegen me in het harnas jagen, maar eigenlijk vind ik het heel vies, dat gelijk.

Dan buigt ze zich plots dicht naar me toe. 'Ik hou helemaal niet van roddelen maar zie je daar die kleine kale man staan?'

Ik knik verbaasd.

‘Dat is Bart, de man van Barbara, jouw buurvrouw. Nou, die heb ik echt van me af moeten slaan toen ik hier net woonde. Een heel dominant mannetje. Als hij vers bloed ruikt, stormt hij erop af. En hij is niet de enige man die een poging bij je gaat wagen. O shit.’

‘Wat gebeurt er?’

‘Jezus, volgens mij ben ik aan het doorlekken. Sorry hoor, ik ben zo terug!’

Karin loopt met snelle pas richting de achterdeur van het gebouw en ik kan haar nog net “Ik zie je zo wel weer!” naroeppen. Een beetje verbluft door de zojuist verkregen informatie neem ik een slok van mijn wijn.

‘Hee buurvrouw, je dozen al uitgepakt?’, roept Barbara terwijl ze mijn kant uit komt lopen.

‘Nou, dat gaat nog wel even duren, vrees ik. Ik moet nog wat kastjes in elkaar zetten. Ben ik nog niet aan toegekomen.’

‘Misschien kan Bart, mijn man, je wel even komen helpen deze week.’ Ze komt wat dichterbij me staan. ‘Ik zag dat je Karin al hebt ontmoet. Ik hou helemaal niet van roddelen, maar voor die dame ga ik je toch even waarschuwen.’

‘O? Hoezo?’

Barbara kijkt me samenzweerderig aan. ‘Ze is aardig totdat ze ontdekt dat je een leuke vent hebt. Of hij in het donker even met haar mee kan lopen als ze dat mormel uit moet laten. Ze heeft al minstens vier huwelijken hier aan het wankelen gebracht en het begint altijd op dezelfde manier. Heb jij een partner?’

‘Ja, dat wel, maar we zien elkaar eigenlijk alleen maar in het weekend.’

‘Laat het Karin niet weten, ze houdt van nieuw vlees, doordeweeks en in het weekend en het liefst alles door elkaar. Hee Fahrid! Ik zou je nog onze nieuwe badkamer laten zien. Heb je nu tijd?’ Ze knikt nadrukkelijk naar hem terwijl ze mij aankijkt. Samen lopen ze weg, mij nu nog meer in verwarring achterlatend. Is Fahrid ook één van Karins slachtoffers?

‘Jezus, net op tijd was dat. Waar waren we?’ Karin staat alweer naast me en neemt een grote slok van haar witte wijn. ‘Niet slecht deze wijn. “Vermentino”,’ leest ze voor. ‘Ken ik helemaal niet. Zeg, heb jij eigenlijk een partner?’